

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 23. De charitate erga proximum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

DIES XXIII.

De Charitate erga Proxi-
mum.

I.

Quamdiu fecistis, inquit Christus, uni ex *Math. 25.*
fratribus meis minimis, mihi fecistis. *v. 42*

Itaque in persona proximi Christum intue-
ri debes. Is latet in hoc paupere, in hoc
misero, in hoc inimico, qui tam crudeli-
ter te offendit. In his non minus verè est,
licet modo penitus diverso, quàm in San-
ctissima Eucharistia, cum utrumque ver-
bo Dei æqualiter nitatur. Si vilitas, &
miseria hujus pauperis ab eo te aversum
reddit; Majestas Christi, quæ hunc pau-
perem, hunc miserum incolit, reveren-
tiam tibi imprimat, & charitatem inspiret.
Si injustitia, & crudelitas hujus inimici
bilem tibi mover, benignitas, & mansue-
tudo Christi, quem intueri in hoc inimico
debes, animum tuum mitiget, & iracun-
diam comprimat. In finitis nominibus
Christo devinciris: quæ igitur obsequia
jure exigere à te non potest? hisce quidem
ipsi non est opus, transfert tamen omnia
sua jura in proximum tuum. Interea ra-

no

September. tionem habebit omnium obsequiorum, quæ illi præstas. In iudicio extremo videbitur oblivisci eorum, quæ sibi facta sunt, solummodò mentionem faciet obsequiorum amore sui proximo præstitorum.

Matth. 25. Esurivi, & dedistis mihi manducare &c.

Zach. 2. 8. II. Qui tangit vos, inquit Dominus, tangit pupillam oculi mei. Deo non satis est dicere, ab eo, qui fratrem offendit, Deum ipsum offendi; sed addit; in ipsa etiam oculi pupilla lædi, id est, in parte tenerissima, & doloris impatientissima; non leve vulnus est, quod oculi pupillæ infligitur; quodlibet vulnus maximum, nec levis momenti dolorem ei affert. Sic amor, quo Christus in fratres nostros fertur, facit, ut quodvis malum, quod ipsis inferitur, non ut malum duntaxat, sed ut maximum malum consideret, quo magis moveri videatur, quàm eo, quod sibi metipsum obtingit. In sententia, quam Christus in extremo iudicio pronuntiabit, propriæ causæ oblivisci videtur, minúsque attentus injurijs sibi illatis, earum mentionem non facit, sed duritiei in pauperes admisæ: *Matth. 25.* Esurivi, inquiet in persona pauperum, & non dedistis mihi manducare. Amor, quo eos prosequer, me impulisset ad dandum vobis cælum pro panis frustillo, si hoc

Matth. 25.
42.

hoc ei dedissetis, sed hoc pretio illud e-
mere noluitis. Idcirco jure illud obti-
nendi excidistis, & proin in omnem æ-
ternitatem, nonnisi maledictionem, &
quæ eam sequitur, perennem infelicitatem
incurreretis.

III. Si Christus ipse stipem à te flagita-
ret; quemadmodum eam à quibusdam
Sanctis petijt, si quam gratiam à te posce-
ret, si obsequium aliquod sibi exhiberi exi-
geret, an id ei negares? annon te nimis
honorarum, & felicem reputares? an non
omnium gratiarum maximam esse cense-
res, habere occasionem, & vires gratum
quid Christo præstandi? jam verò, si ob-
sequium aliquod fratri tuo Christi amore
præstas, si in ipsius nomine pauperi stipem
porrigis, securior es te id obsequij Christo
præstare, quàm esse possis, si id ipsi Christi
personæ præstes. Soli sensus tui, qui fal-
lere te possunt, in hoc rerum statu hujus
te securum redderent. Fides verò, quæ
imponere tibi non potest, id tibi pollice-
bitur in occasionibus, quæ tibi quotidie
suppetunt, charitatem erga fratres tuos
exercendi. Fatere igitur, charitatem ti-
bi non deesse, nisi quia fide cares. Heu
me! Domine, si fides, & charitas mihi de-
sunt, quis, nisi ethnicus, & reprobus sum?

As-

September.

September.

Assuesce sequi Consilium Apostoli, vel potius præceptum Servatoris, quod jubet Christum intueri in proximo suo; tum difficile tibi non accidet ei benefacere, sed longè difficilius, ei malum inferre.

Quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis. *Matth. 25. 40.*

Auro parietes, auro fulgent laquearia; & nudus atque esuriens ante nostras portas Christus in paupere moritur. *Hieron. Epist. 32.*

DIES XXVI.

De Paupertate.

I.

PAupertas est thesaurus Evangelij absconditus, cujus pretium homines non cognoscunt. Necessarium proinde fuit, ut Deus in terram id docturus descenderet. Deus, inquit S. Bernardus, omnia bona gloriæ in cælo possidebat: sed thesaurus paupertatis ibi non inveniebatur: venit itaque in terram, eundem quaesiturus; & propter hunc è cælo se demisit is, qui infinite dives erat, egenus factus est, inquit Apostolus, ut illius inopiâ nos divites essemus. & per hoc mōdebatur cupiditati

2. Cor. 8.
v. 9.

no-